

Çocuk ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Çocuk ve Kaplumbağa

Jane MEADOW

Daniel yedi yaşındaydı; açık kahverengi tenli, kısa kıvrırcık siyah saçlıydı. Yeşil bez çantasıyla bahçesini keşfetmeyi çok severdi. Güneşli bir sabah, domates fidelerinin yanında yuvarlak ve kahverengi bir şey fark etti. Bu bir kaplumbağaydı, yaklaşık bir yemek tabağı büyüklüğünde! Kubbeli kabuğunda daha koyu desenler vardı ve ön bacaklarından birine küçük kırmızı bir kurdele bağlanmıştı.

Daniel yavaşça diz çöktü, sıcak kahverengi gözleri hayretle kocaman açılmıştı. Kaplumbağa koyu yuvarlak gözlerini kırptı ve buruşuk gri-yeşil boynunu uzattı. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı Daniel. Sağlam bacakların önce bir yavaş adım, sonra bir adım daha attığını izledi. Daniel'in parlak gülümsemesi büyüdü. Bu sakın, yumuşacık canlıyı hemen sahiplenmek istediğini anladı.

Daniel kaplumbağayı çok dikkatli bir şekilde çantasına koyup eve götürdü. Annesi bahçedeydi, cepleri dolu kahverengi önlüğünü giymişti. Koyu kahverengi tenliydi ve siyah saçları düzgün bir topuz yapılmıştı. "Ne buldun, Daniel?" diye sordu. Daniel ona kaplumbağayı gösterdi. "Onu sahiplenebilir miyim? Lütfen?" diye yalvardı. Annesi nazikçe gülümsedi ve bu konuyu konuşmaları gerektiğini söyledi.

Annesi bir yazı tahtası çıkardı ve Daniel'le bahçe bankına oturdu. "Kaplumbağalar özeldir," dedi. "Çok çok uzun yıllar yaşarlar. Bazıları yüz yaşından fazla yaşar!" Daniel'in ağzı açık kaldı. "Bu, kaplumbağaya bakmanın büyük bir iş olduğu anlamına gelir," diye açıkladı annesi. "Bu, sadece kısa bir süre için değil, tüm ailenin sorumluluğudur." Daniel yavaşça başını salladı, derin derin düşündü.

Babam bazı ahşap tahtalarla kulübeden çıktı. Mavi ekose pazen gömleğini ve alet kemerini giymişti. "Demek bir kaplumbağa, öyle mi?" dedi dostça bir gülümsemeyle. "Ben çocukken bir tane beslemiştim." Daniel'in gözleri parladı. "Gerçekten mi? Neye ihtiyacı vardı?" Babası oturdu ve parmaklarıyla saydı: "Doğru yiyecek, güvenli bir barınak ve dolaşmak için bolca alan." Daniel dikkatle dinledi.

Annesi yazı tahtasına döndü. "Yaşam alanını planlayalım," dedi. "Kaplumbağaların güneşli ve gölgeli bir yere ihtiyacı vardır. Kazmak için toprağa ve yemek için güvenli bitkilere ihtiyaçları vardır." Daniel bir kalem kaptı ve bir resim çizdi. Alçak bir çit, küçük bir ahşap ev ve sığ bir su kabı çizdi. "Bir de karahindiba yeri!" diye ekledi. Annesi gülümsedi. "Mükemmel. Hadi bir liste yapalım."

Daniel kaplumbağaların yapraklı yeşillikler, karahindiba ve özel kaplumbağa yemi yediğini öğrendi. Asla çikolata, ekmek ya da kedi maması yememelilerdi. "Yiyecekleri tam doğru olmalı," dedi annesi. Daniel hepsini yeşil bez çantasındaki defterine yazdı. Kaplumbağaların her gün taze suya ihtiyacı olduğunu öğrendi. Ayrıca güneşte ısınmak için sıcak bir yere ve dinlenmek için serin bir yere ihtiyaçları olduğunu da öğrendi.

Babam ve Daniel işe koyuldu. Babam ahşap tahtaları keserken Daniel küçük parçaları taşıdı. Bahçenin güneşli bir köşesinin etrafına alçak bir çit yaptılar. Daniel'in elleri kirlendi, tulumu tozlandı ama umursamadı. "Bu, kaplumbağayı güvende tutacak," dedi babası. Daniel babasının yardımıyla minik bir çivi çaktı. Çit sağlamdı ve tam doğru yükseklikteydi.

Sonra barınak için küçük bir ahşap ev yaptılar. Daniel onu kahverengi ve yeşile boyadı ki çevreye uysun. İçini kuru yapraklar ve samanla doldurdu. "Kaplumbağalar saklanmayı ve uyumayı sever," dedi annesi. Daniel bir saksı tabağından sığ bir su kabı yapıp evin yanına koydu. Geri çekilip sıcacık yuvaya baktı. Her şey mükemmel görünmeye başlıyordu.

Annesi küçük bitkilerle dolu bir tepsi getirdi. "Bunlar kaplumbağalar için güvenli," dedi. Daniel karahindiba, yonca ve geniş yapraklı bitkiler dikti. Bazı bitkilerin kaplumbağalar için zehirli olduğunu öğrendi, bu yüzden yalnızca annesinin onayladıklarını kullandı. Kaplumbağa yeni yaşam alanını yavaşça keşfetti, minik bacakları dikkatle hareket ediyordu. Daniel kıkırdadı. "Hoşuna gitti!" dedi. Kaplumbağa bir karahindiba yaprağını kemirdi.

O akşam bütün aile bir araya oturdu. "Daniel," dedi annesi nazıkçe, "kaplumbağanın koca ömrü boyunca bakıma ihtiyacı olacak. Sen büyüyeceksin ama kaplumbağa hâlâ burada olacak. Bu söze hazır mısın?" Daniel kaplumbağaya, sonra ailesine baktı. "Söz veriyorum," dedi. "Ona her gün, sonsuza kadar bakacağım." Annesi ve babası gururla gülümsedi.

Daniel odasının duvarına bir çizelge yaptı. Çizelgede beslenme saatleri, su değişimleri ve temizlik günleri vardı. Babası soğuk günlerde ısınması için özel bir lamba kurmasına yardım etti. Annesi ona kaplumbağanın kabuğunda çatlak olup olmadığını nasıl kontrol edeceğini gösterdi. Daniel sabırlı ve nazik olmayı öğrendi. Her sabah okuldan önce ve her akşam yemekten sonra kaplumbağayı kontrol etti.

Kaplumbağa yeni yuvasına alıştı. Güneşli yeri buldu ve boynunu uzattı. Yaprakların altında küçük bir çukur kazıp orada uyudu. Daniel onu uzun süre izledi. "Artık güvendesin," diye fısıldadı. Kaplumbağa koyu gözlerini kırptı. Daniel göğsünde sıcacık bir duygu hissetti. İyi bir söz verdiğini biliyordu.

Haftalar geçti, sonra aylar. Daniel sözünü tuttu. Kaplumbağaya taze yeşillikler verdi ve suyunu değiştirdi. Barınağını temizledi ve çitin sağlam olduğundan emin oldu. Bazen sadece oturup kaplumbağanın bahçede yavaşça dolaşmasını izlerdi. Ailesi ona yardım ediyordu ama işin çoğunu Daniel yapıyordu. Dikkatli ve sabırlı bakımıyla gurur duyuyordu.

Bir g n Daniel'in arkadaşı sordu: "Neden yavaş, yaşlı bir kaplumbağaya bu kadar  ok zaman harcıyorsun?" Daniel g l msedi. "       bu benim sorumluluğum," dedi. "Hem de eğlenceli! Kaplumbağalar sakın ve yumuşacıktır. Sana sabırlı olmayı  ğretirler." Arkadaşı başını salladı. Daniel ona yaşam alanını g sterdi ve bir kaplumbağanın nelere ihtiya ı olduğ nu anlattı. Arkadaşı  ok etkilendi.

Yıllar geçti ve Daniel uzadı. Kaplumbağa da biraz büyüdü ve kabuğu daha da güzelleşti. Daniel hâlâ onu besliyor, evini temizliyor ve bahçede onunla oturuyordu. Bir evcil hayvana bakmanın, sadece kısa bir süre için değil, koca ömrü boyunca tutulmaya değer bir söz olduğunu biliyordu. Ve Daniel sözünü her gün, her tek gün tuttu.